

Sygn. akt II CSK 385/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku R. W. i J. W.
przy uczestnictwie P. Spółki Akcyjnej
w K. Gminy S.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 9 lutego 2016 r., sygn. akt V Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od wnioskodawców na rzecz uczestnika P. Spółki Akcyjnej w K. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opierają wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu wielu wymienionych w nim zagadnień prawnych związanych z zasiedzeniem służebności odpowiadającej swej treścią służebności przesyłu.

Stanowiska skarżących nie sposób jednak podzielić. Mimo, że podkreślili w skardze, iż powołane przez nich zagadnienia wywołują także wątpliwości w orzecznictwie, to nie wykazali w żaden sposób tych wątpliwości czy rozbieżności orzeczniczych. W szczególności w orzecznictwie Sądu Najwyższego nie budzi wątpliwości dopuszczalność zasiedzenia służebności także w okresie, w którym kodeks cywilny wyraźnie nie regulował takiej instytucji (uchwała SN z 8 października 2008 r., III CZP 89/08, Biuletyn SN 2008, nr 10, poz. 7). Nie budzi także wątpliwości sama możliwość doliczenia przez posiadacza czasu posiadania przez jego poprzednika prawnego (uchwała SN z 23 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC 2013, nr 12, poz. 139). Skarżący nie dostrzega także, że nie może być uznane za istotne zagadnienie dotyczące potrzeby wskazania nieruchomości władnącej w razie uwzględnienia zarzutu zasiedzenia służebności, gdyż w przypadku służebności przesyłu nie chodzi o przynależność urządzeń do innego gruntu ale do określonego przedsiębiorstwa przesyłowego.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

